

LATVIJAS REPUBLIKAS IEKŠLIETU MINISTRIJA

Čiekurkalna 1.līnija 1 k-2, Rīga, LV-1026, tālrunis 67219263, fakss 67829686, kanceleja@iem.gov.lv

PROTOKOLS

Rīgā

01.11.2013

Nr.2

**Iekšlietu ministrijas sanāksme par
Ministru kabineta 2008.gada 22.janvāra
noteikumiem Nr.32 „Prostitūcijas
ierobežošanas noteikumi”**

Sanāksmi vada:

Iekšlietu ministrijas Nozares politikas departamenta direktors **Dimitrijs Trofimovs**;

Piedalās:

- Iekšlietu ministrijas Juridiskā departamenta Normatīvo aktu nodaļas juriskonsulte **Inguna Gorbačova-Ščogole**;
- Iekšlietu ministrijas Nozares politikas departamenta Politikas ieviešanas nodaļas vadītājs **Jānis Bekmanis**;
- Veselības ministrijas Sabiedrības veselības departamenta Vides veselības nodaļas vecākā eksperte **Inga Liepiņa**;
- Valsts policijas Galvenās Kriminālpolicijas pārvaldes Organizētās noziedzības apkarošanas pārvaldes 3.nodaļas cīņai pret cilvēku tirdzniecību un sutenerismu priekšnieks **Armands Lubarts**;
- Valsts policijas Galvenās Kriminālpolicijas pārvaldes Organizētās noziedzības apkarošanas pārvaldes 3.nodaļas cīņai pret cilvēku tirdzniecību un sutenerismu vecākais inspektors **Vadims Nazarovs**;
- Valsts policijas Galvenās administratīvās pārvaldes Juridiskā biroja Normatīvo aktu analīzes un izstrādes nodaļas juriste **Jana Titova**;
- Biedrības „Resursu centrs sievietēm „Marta”” projektu koordinatore **Annele Tetere**;
- Biedrības „Latvijas Ģimenes plānošanas un seksuālās veselības asociācija „Papardes zieds”” projektu vadītāja **Inga Upmace**;
- Biedrības „DIA+LOGS” projektu koordinatore **Agita Sēja**.

Protokolē:

Iekšlietu ministrijas Nozares politikas departamenta Politikas ieviešanas nodaļas vecākā referente **Lāsma Stabiņa**.

Sanāksmi sāk plkst. 09:00.

Darba kārtība:

Veselības ministrijas piedāvātās redakcijas grozījumiem Ministru kabineta 2008.gada 22.janvāra noteikumos Nr.32 „Prostitūcijas ierobežošanas noteikumi” saskaņošana.

Sanāksmes norise:

D.Trofimovs informēja, ka Iekšlietu ministrija apkopotos valsts iestāžu un nevalstisko organizāciju priekšlikumus grozījumiem Ministru kabineta 2008.gada 22.janvāra noteikumos Nr.32 „Prostitūcijas ierobežošanas noteikumi” (turpmāk – noteikumi) 2013.gada 23.oktobrī nosūtīja sanāksmes dalībniekiem. Informēja, ka sanāksmē piedalās pārstāvji no Iekšlietu ministrijas, Veselības ministrijas, Valsts policijas, biedrības „Resursu centrs sievietēm „Marta”” (turpmāk – RCS Marta), biedrības „Latvijas Ģimenes plānošanas un seksuālās veselības asociācija „Papardes zieds”” (turpmāk – Papardes zieds) un biedrības „DIA+LOGS”. Biedrības „DIA+LOGS” pārstāve ir deleģēta pārstāvēt arī apvienības „HIV.LV” viedokli. Informēja, ka no Papardes zieda un RCS Marta ir saņemti precizēti atzinumi. Nodemonstrēja raidījuma „Četras istabas” 2013.gada 24.oktobra sižetu par prostitūcijā iesaistīto personu attieksmi pret veselības kartēm.

Atsaucoties uz video sižetā minēto par to, ka drīkst skaitīt deputātus un grāmatvežus, bet nedrīkst skaitīt prostitūcijā iesaistītās personas, atgādināja, ka ne Valsts policija, ne Veselības ministrijas padotības iestādes neizmanto šādus datus reģistrēšanas vajadzībām. Neregistrē personas, reģistrē tikai veselības kartes. Aicina sanāksmes dalībniekus atbalstīt Veselības ministrijas izstrādātos priekšlikumu grozījumiem „Prostitūcijas ierobežošanas noteikumos”.

Aicina izteikties par noteikumu 8.punktu un 9.punktu, papildus jautājums – vai noteikumu pielikums tiek svītrots. Jautāja, vai sanāksmes dalībnieki atbalsta šo priekšlikumu.

I.Liepiņa informēja, ka Veselības ministrijas sagatavotie priekšlikumi grozījumiem noteikumos tika nosūtīti saskaņošanai Slimību profilakses un kontroles centram (turpmāk – SPKC).

A.Tetere norādīja, ka jau kopš 2005.gada notiek sarunas par veselības kartēm prostitūcijā iesaistītām personām, un ir skaidrs, ka ir vēlme manevrēt ar niansēm, nevis noteikumu būtību. Jautāja, kā grozījumi noteikumos aizsargās prostitūcijā iesaistīto personu cilvēktiesības.

I.Liepiņa jautāja, vai Martas centrs grib, lai klients pie prostitūcijā iesaistītās personas nāk ar veselības izziņu. Norādīja, ka Veselības ministrija redz būtisku atšķirību starp veselības karti un izziņu par veselības stāvokli. Tās ir divas atšķirīgas lietas, kuras nav savā starpā salīdzināmas.

I.Upmace norādīja, ka ir virkne profesiju, kuru pārstāvjiem periodiskas veselības pārbaudes ir obligātas. Taču prostitūcijā iesaistīta persona nav profesija. Veidlapa Nr.027/u ir vienlīdzīga visiem cilvēkiem. Atkarībā no situācijas ir jārekomendē veselības pārbaudes veikt biežāk, jo veselība ir svarīga. Ģimenes ārsts to var veicināt, nosakot, ka vienreizēja veselības pārbaude ir vajadzīga, bet personai veselība jāpārbauda biežāk, ja ir neaizsargāts sekss vai persona injicē narkotiskās vielas.

I.Liepiņa norādīja, ka nevaram rekomendēt, noteikumi ir obligāti savukārt ņemot vērā, ka NVO kontaktējas ar prostitūcijā iesaistītām personām, tieši NVO varētu izteikt rekomendācijas prostitūcijā iesaistītajām personām apmeklēt ģimenes ārstu.

D.Trofimovs atgādināja, ka Veselības ministrija ir sagatavojusi konkrētu noteikumu grozījumu redakciju. Atgādināja, ka Papardes zieda priekšlikums ir, ka veselības pārbaudes notiek periodiski. Norādīja, ka juridiski vārds „periodiski” neizklausās labi, jo tas nenes juridisko slodzi, jo „periodiski” var būt dažādi laiki.

I.Liepiņa norādīja, ka 1) vārds „rekomendēt” nevar tikt iekļauts noteikumos, 2) Pasaules Veselības organizācija ir norādījusi, ka nevienam nevar likt veikt HIV testu, līdz ar to nebūtu korekti noteikumos minēt HIV. Ģimenes ārsts saprot, ka persona sen nav bijusi uz veselības pārbaudi un pats norīko uz visām pārbaudēm. Vienlaikus konstatē, vai pats var nodrošināt personas ārstēšanu vai nosūta personu pie speciālistiem. Ārstēšanās laikā persona nedrīkst nodarboties ar prostitūciju.

I.Gorbačova–Ščogole izteica šaubas, vai noteikumu redakcija nodrošinās to, ka prostitūcijā iesaistītās personas ies uz veselības pārbaudi.

I.Liepiņa norādīja, ka cilvēki gadiem neiet pie ģimenes ārstiem, turklāt arī prasība par veselības kartēm nenodrošina to, ka prostitūcijā iesaistītās personas iet pie ārsta.

D.Trofimovs norādīja, ka, izslēdzot veselības kartes no noteikumiem, atrisināsim šo situāciju.

A.Tetere informēja par RCS Marta viedokli – 1) prasības par veselības pārbaudēm jānosaka arī klientiem, 2) noteikumi nav atstājami spēkā, tie ir atceļami.

D.Trofimovs atbildēja, ka Iekšlietu ministrija ņems vērā RCS Marta viedokli un iekļaus to tiesību akta projekta anotācijā. RCS Marta varēs pamatot savu pozīciju arī turpmāk.

A.Tetere atbildēja, ka Martas centra nostāja ir, ka ir jādiskutē pēc būtības par noteikumu ietvaru, jo tas nesasniedz savu mērķi.

I.Upmace informēja, ka Papardes zieds nosūtīja Iekšlietu ministrijai savus papildinājumus 2013.gada 30.oktobra vakarā. Pie 8.punkta piekrīt, ka vārds „rekomendēt” nav atbilstošs, ieteica, ka persona vienu reizi gadā vai biežāk pārbaudītu veselības stāvokli pie ģimenes ārsta. Jautājumā par infekcijām norādīja, ka tās tomēr vajadzētu uzskaitīt, bet vai šajos noteikumos. Ieteica priekšlikumu, ka varbūt būtu nepieciešams izstrādāt rekomendācijas ģimenes ārstiem, kādas slimības būtu jāpārbauda.

I.Liepiņa informēja, ka šī noteikumu punkta redakciju precizēja arī SPKC. Secināja, ka Papardes zieda precizējums ir vērā ņemams.

D.Trofimovs lūdza Veselības ministriju līdz 2013.gada 7.novembrim nosūtīt Iekšlietu ministrijai precizētu noteikumu grozījumu redakciju.

I.Upmace norādīja, ka būtu nepieciešams arī pakalpojuma pircējiem pārbaudīt savu veselību. Tai būtu jābūt rekomendācijai.

D.Trofimovs norādīja, ka ar šādu prasību nonākam pretrunā, jo nav pamata, ka vienai personu kategorijai tiek noteiktas prasības pakalpojuma saņemšanai.

A.Tetere piebilda, ka ir skaidrs, ja domājam par prostitūcijā iesaistītā personu veselību, tad jābūt arī otras personas atbildībai.

I.Liepiņa norādīja, ka var noteikt prasību par prezervatīva lietošanu kā obligātu.

D.Trofimovs norādīja, ka Veselības ministrijas atzinumā nav norādīts Veselības ministrijas viedoklis jautājumā par prezervatīvu lietošanu.

J.Titova jautāja, kā to varēs nokontrolēt.

I.Liepiņa argumentēja, ka šāda prasība būtu sava veida prostitūcijā iesaistīto personu ierocis pret tiem klientiem, kas negrib lietot prezervatīvu.

A.Tetere norādīja, ka nonākam pretrunās, sakot, ka noteikumiem jātiecas uz jābūtību, bet tagad sakām nē.

V.Nazarovs informēja, ka, ja gribam aizsargāt pakalpojuma sniedzēju, jāatceras, ka tas ir divu pušu kontrakts. Gandrīz ikvienā pakalpojuma sniegšanas vietā ir prezervatīvi un cilvēki domā par savu veselību. Nevaram paredzēt noteikumos prezervatīva lietošanu kā obligātu prasību, jo ierakstot to kā obligātu prasību, tas uzliek kontrolējošas funkcijas.

D.Trofimovs norādīja, ka nevar uzlikt par pienākumu kontrolēt prezervatīva esamību. Aicina sanāksmes dalībniekus vienoties, ka šis jautājums netiek iekļauts noteikumu regulējumā.

I.Upmace piebilda, ka nebūtu normāli, ka policistam būtu jāpārbauda prezervatīva esamība.

I.Gorbačova–Ščogole norādīja, ka tas, ka personai ir prezervatīvs, vēl nenozīmē, ka viņa to lieto.

D.Trofimovs rezumēja, ka regulējuma būtība ir, lai tā tiktu kontrolēta. Nevaram ierakstīt noteikumos to, ko nevaram izkontrolēt.

I.Gorbačova–Ščogole piebilda, ka, ja persona nodarbojas ar pakalpojuma sniegšanu, personai pašai ir jāapzinās riskus, jākonsultējas ar NVO un jāpārbauda veselība. Personas pašas ir atbildīgas par savu veselību. Ja klients grib saņemt pakalpojumu bez prezervatīva, tad jāapzinās riski.

D.Trofimovs piebilda, ka ar šiem noteikumiem nosakām prasības pakalpojuma sniedzējam.

A.Tetere norādīja, ka paliek pie pozīcijas, ka nav pareizi noteikt prasības tikai pakalpojuma sniedzējam.

I.Liepiņa informēja, ka Veselības ministrija ir sagatavojusi priekšlikumu grozījumam noteikumu 4.1. apakšpunktam, kas ir SPKC priekšlikums.

D.Trofimovs atgādināja, ka noteikumu 4.punkts tika veidots pēc analogijas ar likumu „Par tabakas izstrādājumu realizācijas, reklāmas un lietošanas ierobežošanu”. Atzina, ka šobrīd neredzam iespējas noteikumos paplašināt vietu sarakstu. Valsts policijai būs problēmas ar vietu definēšanu, jo nav juridiska pamatojuma.

I.Liepīņa informēja, ka Veselības ministrija atsauc šo priekšlikumu.

D.Trofimovs, noslēdzot sanāksmi, izteica sekojošus priekšlikumus turpmākai rīcībai:

- 1) Veselības ministrijai līdz 2013.gada 7.novembrim iesniegt Iekšlietu ministrijai precizētus priekšlikumus grozījumiem noteikumos;
- 2) Iekšlietu ministrijas Nozares politikas departamentam papildināt Ministru kabineta noteikumu projekta „Grozījums Ministru kabineta 2008.gada 22.janvāra noteikumos Nr.32 „Prostitūcijas ierobežošanas noteikumi”” sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojumu (anotāciju);
- 3) Iekšlietu ministrijas Juridiskajam departamentam precizēto noteikumu tekstu un anotācijas projektu nosūtīt saskaņošanai sanāksmes dalībniekiem.

Sanāksmi beidz: plkst. 10:00.

Protokola pielikumā:

- 1) Tabula par iestāžu un NVO sniegtajiem priekšlikumiem grozījumiem Ministru kabineta 2008.gada 22.janvāra noteikumos Nr.32 „Prostitūcijas ierobežošanas noteikumi” uz 10 lappusēm;
- 2) Papardes zieda 2013.gada 30.oktobrī nosūtītais papildus viedoklis par grozījumiem Ministru kabineta 2008.gada 22.janvāra noteikumos Nr.32 „Prostitūcijas ierobežošanas noteikumi” uz 2 lappusēm;
- 3) RCS Marta 2013.gada 30.oktobrī nosūtītais papildus viedoklis uz 2 lappusēm.

Sanāksmes vadītājs

D.Trofimovs

Protokolēja

L.Stabiņa

Tiesību akts: spēkā esošs

Attēlotā redakcija: 17.12.2009. - ... / Spēkā esošā

Ministru kabineta noteikumi Nr.32

Rīgā 2008.gada 22.janvārī (prot. Nr.5 4.§)

Prostitūcijas ierobežošanas noteikumi

Izdoti saskaņā ar Krimināllikuma pārejas noteikumu 3.punkta 2.apakšpunktu

Spēkā esošā redakcija	Veselības ministrijas piedāvātie grozījumi	Papardes zieds piedāvātie grozījumi	HIV.LV piedāvāties grozījumi	Tiesībsarga biroja viedoklis	Cita informācija
1. Noteikumi nosaka kārtību, kādā ierobežojama prostitūcija (seksuālo pakalpojumu sniegšana par maksu).					
2. Ar prostitūciju aizliegts nodarboties nepilngadīgai personai un personai, kurai nav veselības kartes. Veselības karti (pielikums) personai, kas nodarbojas ar prostitūciju (turpmāk -	Izteikt sekojošā redakcijā: 2. Ar prostitūciju aizliegts nodarboties nepilngadīgai personai.	Izteikt sekojošā redakcijā: 2. Ar prostitūciju aizliegts nodarboties nepilngadīgai personai. Personai, kas seksuāli izmanto vai pērk seksuālus pakalpojumus no nepilngadīgām personām, ir sodāmas atbilstoši spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem.	Atbalsta Veselības karšu saglabāšanu personām, kuras nodarbojas ar prostitūciju.	Secinājis, ka noteiktais dokuments, veselības kartes , kurš raksturīgs tikai vienai personu grupai – personām, kuras vēlas nodarboties ar prostitūciju – tādējādi tulkot dokumentu kā speciālo dokumentu, atceļams saskaņā ar ANO Konvencijas 6.pantu.	Skat. 12.punkta redakciju saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas 2011/93/ES par seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2004/68/IT, transponēšu nacionālajos

persona), pēc pirmreizējās veselības pārbaudes izsniedz dermatologs, venerologs. Veselības karti, kas noformēta grāmatīņas veidā (izmērs 10 cm x 10 cm), ārstniecības iestādēm un ārstniecības personām izsniedz Veselības ekonomikas centrs. <i>(Grozīts ar MK 08.12.2009. noteikumiem Nr.1413)</i>						normatīvajos aktos.
3. Personai atjauns piedāvāt vai sniegt seksuālos pakalpojumus par maksu tikai dzīvojamā telpā, kas ir tās īpašums vai par kuru tā ir noslēgusi īres līgumu.						

4. Personai aizliegts piedāvāt vai sniegt seksuālos pakalpojumus par maksu, kā arī saņemt šos pakalpojumus šo noteikumu 3.punktā minētajā dzīvojamā telpā: 4.1. ja tā atrodas tuvāk par 100 metriem no izglītības iestādes vai baznīcas; 4.2. ja tajā atrodas nepilngadīgais; 4.3. ja pret to iebilst citas personas, kuras dzīvo šajā telpā vai mājā, kurā tā atrodas.	4.1.apakšpunktu izteikt sekojošā redakcijā: 4.1. ja tā atrodas tuvāk par 100 metriem no izglītības iestādes, baznīcas, ārstniecības iestādes, bērnu rotaļu laukuma, publisko parku, dārzu un pasākumu rīkošanas vietas, ārvalstu vēstniecības, Saeimas, Latvijas kultūrvēsturiskā pieminekļa un kultūrvēsturiskās piemiņas vietas, Latvijas valsts karoga izkāršanas vietas.				
5. Ja Valsts policija vai pašvaldības policija saņem iesniegumu saskaņā ar šo noteikumu 4.3.apakšpunktu un					

atzīst to par pamatotu, tā informē personu par aizliegumu nodarboties ar prostitūciju.						
6. Personām aizliegts apvienoties grupās, lai piedāvātu un sniegtu seksuālos pakalpojumus par maksu, kā arī pieņemt pasūtījumus seksuālo pakalpojumu sniegšanai par maksu.						
7. Izklaides un atpūtas iestāžu vadītāji nodrošina, lai šajās iestādēs netiktu piedāvāti, sniegti un saņemti seksuālie pakalpojumi par maksu.						
8. Persona reizi mēnesī pārbauda veselību pie dermatologa, venerologa. Dermatologs,	Izteikt sekojošā redakcijā: 8. Persona reizi gadā pārbauda veselību pie ģimenes ārsta. Ģimenes ārsts atzinumu par personas veselības stāvokli ieraksta Izrakstā	Izteikt sekojošā redakcijā: 8. Prostitūcija iesaistītajām personām rekomendēt pārbaudīt veselību gadījumos, ja radušās aizdomas par inficēšanās iespēju, kā	Uzskata par pārmērīgu prasību veikt veselības pārbaudes reizi mēnesī. Izteikt sekojošā redakcijā: 8.	Lai pārbaudītu personas, kuras vēlas nodarboties vai nodarbojas ar prostitūciju veselības stāvokli, ir nepieciešams panākt		

venerologs atzinumu par personas veselības stāvokli ieraksta veselības kartē. (Grozīts ar MK 08.12.2009. noteikumiem Nr.1413)	<u>no stacionārā pacienta/ambulatorā pacienta medicīniskās kartes.</u>	arī: 8.1. Periodiski, vismaz reizi sešos mēnešos, veikt izmeklējumus uz HIV infekciju, seksuāli transmisīvajām infekcijām, ieskaitot sifilisu, gonoreju un anogenitālo herpes infekciju, vīrusa hepatītu B un C. Izmeklējumus veic vispārējā kārtībā vai bez maksas HIV profilakses punktos („zema sliekšņa centros”); 8.2. Ne retāk kā reizi gadā veikt vispārējo veselības pārbaudi pie ģimenes ārsta un plašu rentgenogrāfisko izmeklēšanu tuberkulozes atklāšanai; 8.3. Ne retāk kā reizi gadā apmeklēt ginekologu; 8.4. Ja konstatēta infekcija – ārstēšanās pie speciālista (infektologa, dermatovenerologa, hepatologa, pulmonologa vai cita speciālista) atbilstoši indikācijām.	Personai: 8.1. jābūt obligāti reģistrētai pie ģimenes ārsta; 8.2. obligāti jāiziet valsts apmaksāto profilaktisko apskati pie ģimenes ārsta vienu reizi gadā ar attiecīgu ierakstu Veselības kartē; 8.3. obligāti jāveic plašu rentgenoskopija vienu reizi gadā ar izmeklējuma rezultāta ierakstu Veselības kartē; 8.4. vienu reizi sešos mēnešos jāveic izmeklējumi uz sifilisu, gonoreju, anogenitālo herpesu, hlamīdijām un B hepatītu ar izmeklējumu rezultātu ierakstu Veselības kartē.	tiesiski atļautu procedūru personu veselības stāvokļa pārbaudei. Ja minētā procedūra nav tiesiski panākama (saistībā ar sabiedrības grupas īpašo statusu), tad veselības kartes personām, kuras nodarbojas vai vēlas nodarboties ar prostitūciju, ir atceļamas gan atsaucoties uz to nosaukumu, gan saturu.	Veselības ministrija: iesaka diskutēt par Papardes zieda piedāvājumus norādīt,
9. Personai aizliegts nodarboties ar	Izteikt šādā redakcijā: 9. Personai aizliegts nodarboties ar prostitūciju ārstēšanās un	Izteikt sekojošā redakcijā: 9. Lai mazinātu infekciju pārneši seksuāli transmisīvā ceļā,	Svītrot slimbību uzskaitījumu 9.1.līdz 9.8. apakšpunktos un izteikt sekojošā		

prostitūciju ārstēšanās un medicīniskās vai seroloģiskās novērošanas laikā līdz izvēlēties ārstēšanas dermatologa, venerologa atzinuma saņemšanai par klīnisku izvēlēties, ja personai diagnosticēta viena no šādām slimībām: 9.1. anogenitālā herpes vīrusu infekcija; 9.2. dermatofitozes (mikrosporija, trihofītijs); 9.3. kaunuma utainība; 9.4. gonokoku infekcija; 9.5. hlamīdiju ierosinātas seksuāli transmisīvas slimības; 9.6. kašķis; 9.7. lepra; 9.8. sifiliss. (Grozīts ar MK 08.12.2009. noteikumiem Nr.1413)	medicīniskās novērošanas laikā līdz ģimenes ārsta vai cita speciālista atzinuma saņemšanai par izvēlēties, ja personai diagnosticēta seksuāli transmisīvā slimība, vīrusu hepatīts, tuberkuloze vai cita infekcijas slimība, kas izplatās no cilvēka uz cilvēku.	seksuālo kontaktu laikā lietot prezervatīvu, kuru bez maksas pieejamību nodrošina Veselības ministrijas pakļautības iestāde (Slimību profilakses un kontroles centrs) sadarbībā ar HIV profilakses punktiem („zema sliekšņa centriem”).	redakcijā 9. Personai aizliegts nodarboties ar prostitūciju ārstēšanas un medicīniskās vai seroloģiskās novērošanas laikā līdz dermatologa vai venerologa, fiziatra vai pulmanologa atzinuma saņemšanai par klīnisku izvēlēties. Neatbalsta HIV profilakses punktu iesaistīšanu izmeklējumu uz infekcijām veikšanā.	ka obligātu prasību lietot prezervatīvus, un kategoriski iebilst, ka būtu norādīts, ka prezervatīvu bezmaksas pieejamību nodrošina Veselības ministrijas pakļautības iestāde (Slimību profilakses un kontroles centrs) sadarbībā ar HIV profilakses punktiem („zema sliekšņa centriem”).
---	---	--	--	---

10. Personām, kuru asinīs atklātas antivielas pret HIV vai noteikta AIDS diagnoze, turpmāk aizliegts nodarboties ar prostitūciju.						
11. Seksuālos pakalpojumus aizliegts piedāvāt un reklamēt internetā, presē un citos plašsaziņas līdzekļos (izņemot erotiska rakstura izdevumus), kā arī izmantojot citu personu starpniecību.						
12. Ir aizliegta jebkura trešās personas darbība, kas veicina prostitūciju.						Nepilngadīgā prostitūcijas izmantošana un jebkura trešās personas darbība, kas veicina prostitūciju, ir aizliegta. Šāds grozījums nepieciešams saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas 2011/93/ES par seksuālas vardarbības

						pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2004/68/TI, transponēšu nacionālajos normatīvajos aktos. Tiek virzīti grozījumi Krimināllikumā, kas ir iesniegti Saeimā (likumprojekts Nr. 749/Lp11).
13. Persona pēc klienta pieprasījuma uzrāda veselības karti.	Svītrot prasību personai pēc klienta pieprasījuma uzrādīt veselības karti, jo nereti tieši klients var inficēt prostitūcijā nodarbināto personu. Attiecīgi svītrot noteikumu pielikumu.	Svītrot prasību personai pēc klienta pieprasījuma uzrādīt veselības karti, jo nereti tieši klients var inficēt prostitūcijā nodarbināto personu. Attiecīgi svītrot noteikumu pielikumu.				
14. Šo noteikumu izpildi atbilstoši kompetencei kontrolē Valsts policija un pašvaldības policija. Veselības pārbaužu profesionālo kvalitāti ārstniecības iestādēs kontrolē Veselības inspekcija.						
15. Par šo noteikumu						

neievērošanu personas saucamas pie atbildības administratīvo vai kriminālo atbildību reglamentējošajos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.					
16. Atzīt par spēku zaudējušiem Ministru kabineta 2001.gada 22.maija noteikumus Nr.210 "Prostitūcijas ierobežošanas noteikumi" (Latvijas Vēstnesis, 2001, 80.nr.; 2003, 167.nr.; 2007, 28.nr.).					

Ministru prezidents I.Godmanis

leģslietu ministrs M.Segliņš
Pielikums

Ministru kabineta
2008.gada 22.janvāra noteikumiem Nr.32

Veselības karte

Vieta fotogrāfijai	1.	Personas kods □□□□□□-□□□□□□
	2.	Izsniegšanas datums (dd.mm.gggg) □□.□□.□□□□
	3.	Veselības kartes numurs
	4.	Ārstniecības iestādes nosaukums
	5.	Ārstniecības persona _____ (paraksts un tā atšifrējums)

Z.v.

6. Dermatovenerologa apskate		
Datums	Atzinums	Ārstniecības iestādes nosaukums
		Ārsta paraksts un zīmogs

Iekšlietu ministrs M. Segliņš

----- Original Message -----

Subject: Re: MK not 32 par prostitūcijas ierobežošanu darba materiāls rītdienas sanāskmei

Date: Thu, 31 Oct 2013 23:16:14 +0200

From: Inga Upmace <inga.upmace@gmail.com>

To: Lāsma Stabiņa <lasma.stabina@iem.gov.lv>

CC: Dimitrijs Trofimovs <dimitrijs.trofimovs@iem.gov.lv>, Inguna Gorbačova-Šcogole <inguna.gorbacova-scogole@iem.gov.lv>, "inga.liepina@vm.gov.lv" <inga.liepina@vm.gov.lv>, Jana Feldmane <Jana.Feldmane@vm.gov.lv>, Agita Seja <agita.seja@inbox.lv>, Sandra Zalcmane <sandra.zalcmane@gmail.com>, Aleksandrs Molokovskis <molokovskis@gmail.com>, Iveta Kelle <iveta@papardeszieds.lv>, Armands Lubarts <armands.lubarts@vp.gov.lv>, Jana Titova <jana.titova@vp.gov.lv>, Annele Tetere <annele@marta.lv>, Vadims Nazarovs <vadims.nazarovs@vp.gov.lv>, arvils@vp.gov.lv

Vienlaikus gribam precizēt mūsu viedokli attiecībā uz veselības kartēm, kuras nosaka MK 32. noteikumu 13.punkts un noteikumu pielikums, kā arī uzsvērt nepieciešamību (rekomendējošā formā) ne tikai pakalpojuma sniedzējiem, bet arī to saņēmējiem brīvprātīgi veikt veselības pārbaudes kā ikvienam indivīdam, kam ir paaugstināts risks inficēties.

1. Mūsu nostāja attiecībā par Veselības kartēm **ir noraidoša**, ko varbūt ne visai konkrēti iepriekš esam formulējuši, minot „Papardes zieda” 2011.gadā veiktā pētījuma rezultātu, ka tikai 8,5% sieviešu ir šādas kartes (tātad noteikumi nedarbojas, jo 91,5% sieviešu šādu karšu nav; veselības pārbaudes nedod absolūtas garantijas par sievietes veselību, bet drīzāk maldina pakalpojuma pircēju). Bez tam „Martas” un „Tiesībsarga” pieminētā ANO Konvencija skaidri definē aizliegumu reģistrēt atsevišķas iedzīvotāju grupas (prostitūtas), kam pievienojamies. Lūdzu precizēt mūsu iepriekšējo priekšlikumu pie **2.punkta** piedāvātajiem grozījumiem sekojošā redakcijā: „**Neatbalsta veselības karšu saglabāšanu. Kartes aizstājamas ar brīvprātīgu veselības pārbaudi atbilstoši 8.punktā minētajai kārtībai un uzskaitītajām infekcijām**”.

2. **8.punkta grozījumu** piedāvātajā redakcijā iekļaut arī pakalpojuma pircējus, izsakot punktu sekojošā redakcijā: „**Prostitūcijā iesaistītajām personām un prostitūcijas pakalpojumu pircējiem (klientiem) rekomendēts pārbaudīt veselību gadījumos, ja radušās aizdomas par inficēšanās iespēju, iesakot:**

8.1.-8.2. (kā iesniegts iepriekš)

8.3. Ne retāk kā reizi gadā apmeklēt ginekologu (sievietēm) vai urologu jeb dermatovenerologu (vīriešiem)

8.4. (kā iepriekš)

3. Gribam arī informēt, ka sadarbojoties 3 organizācijām („Papardes zieds”, „Baltijas HIV asociācija” un „Jaunatne ar misiju”) atbilstoši mūsu iepriekš sniegtajiem priekšlikumiem par zema sliekšņa centra izveides nepieciešamību šai mērķa grupai, esam vienojušies **no šī gada 22.novembra** Starptautiskās HIV testēšanas nedēļas ietvaros uzsākt un finanšu iespēju robežās turpināt bezmaksas konsultēšanu un testēšanu prostitūcijā iesaistītajām sievietēm **Rīgā, Deglava ielā 10**, kas ģeogrāfiski būs pietuvināta pakalpojuma sniegšanas vietām. Tādējādi novembrī darbu uzsāks **Zema sliekšņa centrs prostitūcijā iesaistītajām sievietēm**. Tā darbība tiks uzsākta no pašu ieņēmumiem, bet Centra darbībai ilgtermiņā būs nepieciešams arī valsts atbalsts. Uzskatām, ka tieši nevalstiskās organizācijas var daudz darīt, lai motivētu prostitūcijā iesaistītās personas izprast riskus un rūpēties par savu veselību, saņemt kvalitatīvas konsultācijas un sociālo atbalstu.

Ar cieņu,

Inga Upmace

„Papardes zieds” projekta vadītāja

29162653

inga.upmace@gmail.com

Rīga, 2013. gada 30. oktobrī

Nr. 2-2/ 77

**Latvijas Republikas Iekšlietu ministrijai,
Politikas ieviešanas nodaļas vecākajai referentei
Ļ.cien. Lāsmai Stabiņai
Čiekurkalna 1.līnijā 1, k-2
Rīgā, LV-1026**

Par Ministru Kabineta 2008.gda 22.janvāra
noteikumu Nr.32 „Prostitūcijas ierobežošanas noteikumi”
neatbilstību Satversmei un starptautiskajiem tiesību aktiem un
Iekšlietu ministrijas piedāvātajām darbībām šīs situācijas novēršanai

Biedrība „Resursu centrs sievietēm „Marta”” (turpmāk – Centrs Marta) vairākkārt ir norādījusi, ka Ministru kabineta 2008.gada 22.janvāra noteikumos Nr.32 „Prostitūciju ierobežošanas noteikumi” (turpmāk – Noteikumi) normas neatbilst ANO Konvencijai par cilvēku tirdzniecību un prostitūcijas ekspluatēšanu no trešo personu puses (turpmāk – Konvencija).

Šīs Konvencijas 6.pants nosaka, ka valstis apņemas atzīt par spēkā neesošiem jebkurus normatīvo aktu noteikumus, kas paredz prostitūtu vai personu, kas varētu nodarboties ar prostitūciju, reģistrāciju vai uzraudzību, vai arī uzliek par pienākumu šīm personām reģistrēties un uzrādīt īpašus dokumentus.

Nemot vērā to, ka Konvencija aizliedz pieprasīt prostitūtām īpašus dokumentus, tad visas Noteikumu normas, kas uzliek par pienākumu prostitūtām gādāt par veselības kartēm un tās uzrādīt ir acīmredzamā pretrunā Konvencijas 6.pantam.

Starptautiskās tiesības neparedz iespēju starptautiskā līguma Dalībvalstij vienpusēji atkāpties no kāda līguma nosacījuma, ja vien šāda atkāpe nav noteikta jau pievienojoties attiecīgajam starptautisko tiesību dokumentam. Latvija, pievienojoties Konvencijai nav noteikusi atkāpi no tās 6.panta, līdz ar to nekādi citi iemesli nevar būt par iemeslu 6.pantā noteikto pienākumu nepildīšanai. Tā kā Konvencijas 6.pants nosaka prostitūcijā iesaistīto personu cilvēktiesības, tad līdz ar Noteikumu neatbilstību Konvencijas 6.pantam tie neatbilst arī Satversmes 89.pantam.

Nav saprotams, kā Noteikumi sekmē personu neiesaistīšanos prostitūcijā, ja personas, kas nonākušas prostitūcijā ir ievainojamas sociālo faktoru (nabadzības, sociālās atstumtības) un noziedzīgas rīcības (vardarbības t.sk. cilvēku tirdzniecība) dēļ. Noteikumi uzliek pienākumus tikai prostitūcijā iesaistītajām personām, tad attiecīgi ir secināms, ka tie vērsti uz seksuālo pakalpojumu pircēju, nevis sieviešu drošības un veselības aizsargāšanu.

Seksuālo pakalpojumu pircējam ir tiesības prostitūcijā iesaistītajai personai pieprasīt veselības karti, taču nav pienākums pret sieviešu veselību, aizsargājoties lietot prezervatīvu un

uzrādīt savu veselības karti. Tātad Noteikumi prostitūcijā iesaistīto personu veselību neaizsargā.

Krimināllikums jau paredz kriminālatbildību par personas inficēšanu ar imūndeficīta vīrusu vai venerisku slimību. Līdz ar to par prostitūcijā iesaistīto personu cilvēktiesību aizskarošu un nesamērīgu (atbildību nes tikai sievietes, nevis arī seksuālo pakalpojumu pircējs) uzskatāms arī Noteikumu 9. un 10.punkts.

Visi šie apsvērumi nepārprotami norāda, ka Noteikumu mērķis ir aizsargāt seksuālā pakalpojuma pircējus, nevis prostitūcijā iesaistītās personas. Tieši pretēji, Noteikumi seksuālo pakalpojumu pircēja tiesības nodrošina uz prostitūcijā iesaistīto personu cilvēktiesību ierobežošanas rēķina.

Šāda nostāja attiecībā uz prostitūcijas tiesisko regulēšanu ir pretrunā Konvencijas idejai kā tādai. Gan Konvencija mērķi, gan arī Apvienoto Nāciju Organizācijas nostāja prostitūcijas jautājumos ir, ka prostitūcijā nonākušas personas ir upuri. Savukārt, upura pakļaušanu vēl kādai īpašai atbildībai vai ierobežošanai nav attaisnojama no cilvēktiesību viedokļa. Turklāt līdz šim sabiedrība nav apzinājusies, ka patiesais prostitūcijas cēlonis ir, nevis sieviešu brīva izvēle vai zema morālā stāja, bet gan pieprasījums – sabiedrības akceptētā seksuālo pakalpojumu pirkšana un attiecīgi – seksuālo pakalpojumu pircējs kā prostitūcijas veicinātājs. Ja lielākā daļa personu nonāk prostitūcijā nelabvēlīgu sociālo faktoru ietekmē, tad par seksuālo pakalpojumu pircēju personā kļūst savu iegribu, varas demonstrēšanas un zemu morālo vērtību dēļ.

Tādēļ Noteikumi kā tādi atzīstami par konceptuāli neatbilstošiem cilvēktiesībām un tendencēm demokrātiskā sabiedrībā, kur tiek atzīts, ka par prostitūcijas uzturēšanu un sekmēšanu ir sodāmi seksuālo pakalpojumu pircēji.

Atzīmējam, ka Noteikumi gan kopumā, gan arī atsevišķu normu regulējums nevis ierobežo prostitūciju (kāds ir šo Noteikumu izstrādes un pieņemšanas mērķis), bet tieši pretēji – padara prostitūciju par pieņemamu vardarbības veidu, iedzen prostitūcijā iesaistītās personas tā sauktajā „pelēkajā zonā” jeb padara latentu un nevis aizsargā sabiedrības intereses, bet parāda sabiedrības dubulto morāli un nevēlēšanos atzīt, ka prostitūcijā ir vardarbība un tajā iesaistītās personas to nedara no brīvas gribas un labprātīgi. Prostitūcijā iesaistītās personas cieš arī no dažādām atkarībām (narkotiku, alkohola), tādejādi veicinot un uzturot vienu no lielākajiem un ienesīgākajiem noziedzīgajiem biznesiem – narkotikas.

Kā jau ir daudzkārt minēts – vēl viens no risinājumiem prostitūcijas mazināšanai ir speciālas izejas programmas un „zema sliekšņa” centri, kas būtu vērsti tieši uz prostitūcijā iesaistīto personu vajadzībām/nepieciešamībām, atbalstu un integrāciju sabiedrībā.

Biedrības vadītāja

I.Lāce